

[Finansministeren.]

man kom til de 22,50, vilde han og Venstre standse enhver Diskussion om, at Kronen skulde sænkes yderligere. Jeg fik intet Svar fra det ærede Medlem Hr. Krag, og jeg har ikke faaet noget Svar fra Venstre. Dermed er den Sag bortfaldet, og det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. Fuglsang to Maa-neder efter søger at koge en ny Suppe paa denne Pølse-pind, der bliver dog ikke nogen brugbar Ret ud af den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Til Realiteterne i Statsministerens Tale kommer jeg senere tilbage. I Dag lidt om Injurierne. Hvis Reaktionsens Voldsomhed staar i ligefremt Forhold til Smerten, kan jeg jo regne ud, at jeg har ramt Statsministeren haardt med min Tale forleden Dag. Ministeren gav et Illusionsnummer til Bedste. Den mindre kyn-dige — og for ham var det jo beregnet — maatte tro, at Statsministeren havde været Genstand for Bagvaskelse, og at jeg var Bagvaskeren. Sandheden er, at Statsmini-steren i ubehersket Vrede har besvaret en politisk Kritik med en urimelig Injurie. Ministeren talte om private Gaver, skænket af gode, gamle Kammerater. Herom har jeg ikke talt. Ministerens Kammeratskabsforhold til de erhvervsdrivende, der har skænket ham Huset, interesserer mig ikke. Men her er Tale om en Bolig, der offentligt gentagne Gange er betegnet som en Æresbolig for en fortjent Politiker — jeg antager ikke, at Ministeren vil forsøge at hævde, at man skænker en Mand en Æresbolig paa Grund af hans Privatliv.

Nej, her er Tale om en under udfordrende Former givet offentlig Anerkendelse af Politikerens Staaings Gerning i det danske Folk. I det Øjeblik Kampen mellem to Livsanskuelser tilspidises her i Landet, i det Øjeblik Borgerskabet her i Landet tager den afgørende Kamp op for Erhvervslivets Frihed mod Socialiseringen, i det Øjeblik, hvor det gælder ikke at forvirre Begreberne, men at klare dem og vække Borgerskabets Forstaaelse af, hvad der foregaar, i det Øj-blik gaar nogle af det frie Erhvervs mest fremtrædende Mænd hen og giver den Attest til Socialiseringen Fører og Førstemand, at han, der just samler sine Tropper til et afgørende Fremstød, er en af det danske Samfund saa fortjent Mand, at han skal hædres paa en hidtil ganske enestaaende Maade, i det Øjeblik giver de ham den

største moralske Støtte, jeg har oplevet, nogen har faaet her i Landet. (Munterhed). Hold nu op med den Latter, som vi kender saa godt fra en tidligere sørgelig Periode her i Folketinget.

Klassekampens Fører og Proletarernes Fører tager imod denne Gave af de Folk, som han og hans Presse stedse har betegnet som Industribaronerne. Dette har intet Krav paa at skjules under Privatlivets Kaabe, dette er Politik, og det er efter min Mening Uærlighed i Politik. Jeg beder Statsministeren om at paavise, hvor i mine Udtalelser der er nogen Bagvaskelse, og jeg kræver af ham, at han her svarer mig klart og utvetydigt paa det Spørgsmaal, om det ved hans Svar til mig har været hans Hensigt at sigte mig for at have gjort mig skyldig i Bagvaskelse — ja eller nej.

Statsministeren (Staaning): Jeg kan ganske henholde mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte i Gaar. Der vil det ærede Medlem have faaet Svaret, ogsaa det Svar, han nu krævede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den Tale, Statsministeren holdt i Gaar, var af den Beskaffenhed, at jeg tror, han ved Dom vilde blive fundet skyldig i at have rettet Sigtelse for Bagvaskelse mod mig, men den var ogsaa af den Beskaffenhed, at man kan forsøge at drage sig ud af det. Jeg gaar ud fra, at Statsministeren er en Mand af Ære, som kan svare paa det Spørgsmaal, jeg har rettet til ham: Var det med denne Tale Meningen at sigte mig for at have gjort mig skyldig i Bagvaskelse — ja eller nej?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Dels fordi Tiden for en kort Bemærkning ikke tillader det, dels fordi Justitsministeren ikke er til Stede, skal jeg ikke komme ind paa Ministerens Bemærkninger, men overlade til mit Partis Ordfører at svare derpaa, naar han faar Ordet.

Jeg vil dog i Anledning af Justitsminis-terens Redegørelse for Begivenhederne i Roskilde, hvoraf det fremgaar, at de til-stedeværende unge Socialdemokrater og Kommuniste ikke har begaaet andet end at syngte Internationale, stille et Spørgs-